

Kassuka mahha jätnud. Nõnda mõtles igaamees Marrilase maal, agga kuulge, mis siiski sündis. — Juhtus ükskord üks tee käija pettis koera-hammast ühte perreka Marrilase tullaesse ja jää töötsi õdmajjal. Kõrts olli wanna Marrilase kõmed mõda rahvast täis ja teekäija mõistis job-nud meelete lõrriit kohhe, et siin üsna tühja nuppuga rahwas ellas. Seal töötis teekäija kelm seddamaid jutto ja ütles: „Minna näen födigist asjast, teie ollete vägga tar-ga d mehhed! ollen paljogi Ma ilmas ümber käinud, agga kuuskil pool ei olnud ni viisakast harritud mehhi leida, kui siin Marrilase maal. Teie olleksite muido igaapidi täielik-kud lomad, siiski on üks assi veel pudu: seit teie ei sa muido toito ja ihbokattet kui tö läbbi, ja se on üks vägga rummal tük, mis ni targa rahwa seas ei kõlba. Arge pange pahhaks kui teile föbralikkust nimmetan, kust tükkist se wigga tulleb. Se tulleb teile pargitud lamba nahha kassukade läbbi. Kõige parremad kassukad, mis innimesele tööta leiba andwad, tehakse parkimata jännesse nahbast. — Kõik suremad suggu innimesed, würstid ja kunningad kandivad jännes nahha kassukad, mis neite ilma waewata leiba ja warra etsata jäggawad. Olleks teil, armsad föbrad, parkimata jännes nahka kassukad seljas, ei siis olleks kellelgi ennam tarvis tööd tebba eggia waewa näbba; toit tulleks isseenesest suhu ja ep olleks mehhel suremad pâwa tööd, kui et agga su lahti laiale aijaks, lõua luid nattuke ligutaks ja töörust alla nelaks! Agga kes nimme-tud piisofest waewa peaks põlgama, wõib ka selleta ellada; seit igaühel parkimata jännes nahka kassoka kandjal on wõimalik se läbbi tööto toita, et ta pâikeste paistel seljali mahha langeb ja su lahti teeb: seal saab ta kõht nattokeste aija pârrast täis! — Weel ennam, mis ial innimese süddi ihkab ehk meel melitab, sedda saab ta parkimata jännes nahkse kassuka läbbi! Sowiksid sa sureks herraks, krahi-wiks ehk würstiks tõusta, siis silliita agga waesta karva omma kassukat ja ütle: „Ma tahhan seeks ehk seeks sad a!“ siis olled sa seddamaid, mis sa ihbaldasid, olgo krahw, würst ehk veel surem. Sidis ja sammeti rided, rossina kaupa teenrid ja ümmartajad, sured lossid, kuld töllad ja ukfed obbosed kassiwad ruttumast kui sened ma seest ülles, ja kõik on sinno pârris omma. Tahhalsid sa maad ja walda endale pârrida, siis ei prugi sa rahha koppikast wâlja anda, waid ütle agga: Ma ollen parkimata jännesnahka kassuka mees, seal on kohhe ma ja walda sinno omma ja sinna olled wallitseja kui fölige surem fun-

ningas! — Mis ennenuisteses juttudes nõija-witsast râgi-takse, misga kui pu ehet sirovi vasto lues kästakse: töuse ülles kaetud laud kolme, kue ehet kümne roaga, ja sedda maid laud rogadega sundija nokka ette töuseb, sedda ja veel suremad immeteggo wõib jännesnahka parkimata kassukas tehha. Parkimata jännesnahka kassuka kandja on Jummala sarnane; temma wõib ue ma ja taeva lua!“

Teame selgeste, et kõik Kalendri luggejad meiega üh-hel meelet ülemal râgitud jutto jampsi lõrriks arwawad, mis kegi mõistlik innimene ei wõi uskuda eggia töeks pid-dada. Nõnda mõtlewad kül mõistlikud innimesed, agga Marrilase maal olli luggu opis teist wisi. — Nõuningad läksid töötsist pool jobnud kojo, wiskasid seddamaid omma lambanahka kassukad, mis kennad ja ued ollid, kas tulde ehet fönnikusse, ja läksid teisel pâwal parkimata jännes-nahka kassakaid otisma. Linnas, kuhbo Marrilaste rum-malus rutto olli tunginud, leiti kaupmehhi kûllalte, kes Marrilaste jampsimisest kasso tahtsid pûda. Need ütlesid, tulge mõnne näddala pârrast taggasi, ma pannen teie nimmed kirja ja tõutan, et igaamees ue jännesnahka kassufa peab sama. Kaupmehbed ostsid igaalt poolt tühja inna eest jännesse nahku, kellest suremad luggu ei peta, ja lastsid saddade kaupa kassokaid tebba, mis igaale pole kauba turrule weeti. — Nob, seal tullid siis esiteks üks ja teine Marrilane, ostis ue kassuka ja käis kui ilparrakas mõda maad ümber, teised sedda näbhes ütlesid: Lätki ka parkimata jännesnahka kassukaid nõudma! Mottukeste aija pârrast nähti Marrilase maal juba saddade kaupa jännes-nahka kassuka mehhi; agga kellelgi ev olnud ölpSAM põssi eggia parrem ello kui lambanahka kassoka meestel, waid piddiwad tööd tegema ja waewa näggema endisel kombel kui nâlga ei tahnuud löppeda; agga mis fölige raskem olli: tühhi parkimata jännesnahka kassukas ei annud kehhale soja ja olli igaapidi alwem kui endine lambanahka kassu-kas. Juba wannast aijast sadik ellased Marrilaste maal ka mõnned mu suagu innimesed, kes kui Marrilased pargitud lambanahka kassukad kandsid. Kui need Marrilaste wil-letsid luggu nâggid, läks süda neil nukraks, ja askasid föbra kombel Marrilastele kassolikko nõu andma. Agga mõnda ennam hâad nõu anneti, sedda bussemaks läksid jampsijad. Marrilaste pimmetad silmad ei läinud wallasi, waid leiti iga turropâval vusi kassuka esjait rossinade kaupa linna ulitsal. Mõnne aasta pârrast jâiwad mõu-ningad wanna kassukaga Marrilased kubbe wahbel mõtlemä,